Dosarul nr. 5r-18/2025
4-24135227-48-5r-27112024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

07 aprilie 2025 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
judecătorul Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu

a judecat în şedinţa de judecată publică contestaţia la procesul verbal şi deciziei de sancţionare pe cauza contravențională, prevăzută de art. 225 alin. (1) din Cod Contravenţional, în privinţa lui Severin Valeriu,-

a constatat:

La 15 noiembrie 2024 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Severin Valeriu în baza art. 225 alin. (1) Cod contravențional, adică blocarea intenţionată a unei benzi de circulaţie sau a arterelor de transport care a provocat sau care ar putea provoca perturbarea funcţionării normale a transportului auto, feroviar, fluvial, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale ceia ce constituie suma de 1500 lei.

Procesul verbal cu privire la contravenție a fost contestat de contravenient la data de 22 noiembrie 2024, iar în motivarea acesteia Severin Valeriu a menționat că la 10.11.2024 aproximativ pe la orele 8:00 s-a deplasat cu automobilul de marca „Sprinter” cu n/î ***** la domiciliul tatălui său Severin Iurie, de pe strada *****, ***** pentru a lua o masă.

Astfel menționează că ajungând pe adresa dată s-a oprit regulamentar în fața porții casei tatălui și deoarece se grăbea nu a oprit motorul ridicând numai frâna de mână a încărcat acest obiect și a plecat toată această procedură a durat 5-7 minute.

Totodată susține că pe data de 15.11.2024 a fost chemat la sectorul de poliție nr.1 Strășeni unde de către agentul constatator Mîndrilî Gabriel i-a fost întocmit decizia asupra cauzei contravenționale pe faptul că la 10.11.2024 orele 8:28 pe strada Polifronie Sîrcu a blocat accesul cu mașina personală conform art.225 alin.(1) și în temeiul acestui articol a fost sancționat cu 1500 lei, consideră că decizia agentului constatator este neîntemeiată și nelegitimă care necesită a fi anulată.

Contestatarul Severin Valeriu nu s-a prezentat procedura citării legale fiind respectată, reprezentantul acestuia avocatul Ganea Valentin a solicitat anularea

deciziei și încetarea procesului contravențional.

Agentul constatator Mîndrilî Gabriel fiind citat legal în ședința de judecată nu s-a prezentat, dar a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, astfel, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Studiind materialele cauzei contravenționale, audiind poziția participanților la proces instanța de judecată concluzionează de a admite contestația cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a înceta procesul din motiv că nu există faptul contravenției.

Potrivit art. 8 alin. (2) Cod Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform prevederilor art. 10 Cod contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Pentru a se constata existenta unei fapte contravenţionale şi, implicit, pentru a se antrena răspunderea contravenţională a unei persoane este necesar a se dovedi comportamentul ilicit al acesteia, prin întrunirea cumulativă a laturii obiective şi a celei subiective a contravenţiei, cu atât mai mult cu cât Curtea Europeana a Drepturilor Omului a decis includerea contravenţiilor, ca regulă, în materia penală.

Conform prevederilor art. 14 alin. (1) – (3) din Codul Contravențional, contravenţia se săvârșește cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

Potrivit art. 374 alin. (2) Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției.

Potrivit art. 378 alin. (1) Cod Contravențional, în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor

procesuale în condițiile prezentului cod.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2 Cod Contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului.

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Potrivit art. 440 alin.(l) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 442 alin. (1) Cod Contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanţa de judecată este obligată să determine:

a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod Contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Potrivit art.381 alin.(2) din Codul contravenţional, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod.

(4) Autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Pentru a putea fi incriminată comiterea unei contravenții este necesar ca agentul constatator să dovedească existența unei componenţe de contravenție prevăzută nemijlocit în partea specială a Codului contravențional.

În cazul de faţă, agentul constatator acuză contravenientul în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 225 alin. (1) Cod contravențional – blocarea intenţionată a unei benzi de circulaţie sau a arterelor de transport care a provocat sau care ar putea provoca perturbarea funcţionării normale a transportului auto, feroviar, fluvial.

Instanța reține că organul care a aplicat sancțiunea administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului - verbal. Astfel, simpla constatare a faptului de către agentul constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. În alți termeni, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului – neconfirmate prin alte mijloace de probă – pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept in dubio pro reo.

Astfel, instanța remarcă că vinovăția este unul din elementele constitutive a unei contravenții, care urmează a fi dovedită de agentul constatator, ori conform art. 7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor

prezentului cod.

Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În consecință, instanța a stabilită că pentru demonstrarea vinovăției persoanei, agentul constatator nu a prezentat instanței nici o probă convingătoare, cu excepția procesului verbal cu privire la contravenție care la fel a fost încheiat cu încălcarea normelor imperative ale Codul Contravențional, care ar fi demonstrat comiterea de către Severin Valeriu a contravenției imputate, nefiind prezentate astfel de probe nici în ședința de judecată.

Totodată, instanța a stabilită că, pentru demonstrarea vinovăției persoanei, agentul constatator a prezentat imaginile foto (f.d.12-verso -13) pe care se observă un automobil cu *****, dar nu este clar unde aceste fotografii au fost făcute, nu se stabilește nici care pare a drumului a blocat contravenientul parcând mașina în acest loc, sau dacă acesta în general blochează acest drum, circumstanțele nestabilite și neprobate de agentul constatator, din care motive face posibilă existența unor incertitudini în privința contravenției imputate lui Severin Valeriu.

Prin urmare, reieșind din materialele cauzei contravenţionale, instanţa constată că decizia asupra cauzei contravenționale a fost întocmită de către agentul constatator arbitrar, eronat tălmăcind norma juridică cu încălcarea procedurii de acumulare a probelor, ceea ce a dus la

constatarea eronată a unor fapte și circumstanțe ce se bazează mai mult pe bănuieli susținute de viziuni subiective ale agentului constatator, însă fără nici un suport probator admisibil, ceea ce afectează procesul legal de constatare a faptei incriminate contravenientului conform art. 440 Cod contravențional, și corespunzător, prin efect direct, condiționează imposibilitatea aplicării răspunderii contravenționale lui Severin Valeriu.

Prin urmare, în lipsa unor alte mijloace de probe care să confirme situaţia de fapt reţinută în procesul verbal cu privire la contravenție, aplicarea prezumției de temeinicie a procesului- verbal de contravenţie în prezenta cauză ar fi contrară garanţiilor prevăzute de art. 6 CEDO, or, din probele administrate de „acuzare” instanţa nu poate fi convinsă de vinovăţia „acuzatului”,
„dincolo de orice dubiu rezonabil”, mai ales în contextul în care sarcina probațiunii aparține agentului statului care a aplicat sancțiunea contravențională, contravenientul folosindu-se de prezumția de nevinovăție, care nu poate fi răsturnată în lipsa unor probe certe de vinovăție.

Or, mențiunile agentului constatator descrise în procesul verbal nu constituie probe în sine, ci dimpotrivă, anume acestuia îi revine sarcina de a dovedi temeinicia și legalitatea procesului verbal, ceea ce în acest caz nu s-a făcut.

Potrivit art. 5 alin. (1) Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională.

Reieşind din considerentul că pe cazul dat există doar poziţia agentului constatator şi, pornind de la prevederile normelor de drept menționate, instanţa de judecată reţine că fapta contravenţională nu a fost probată.

Conform prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) al Codului Contravenţional, procesul
contravenţional pornit încetează dacă: nu există faptul contravenţiei.

Reieşind din circumstanţele enunţate raportate la norma de drept nominalizată, instanţa de
judecată consideră necesar de a înceta procesul contravenţional în privinţa lui Severin Valeriu.

Prin urmare, reieșind din considerentul că, la materialele dosarului care i-a fost prezentat instanței de judecată nu există nici o probă care ar dovedi existența faptei contravenționale și ar proba vinovăția în comiterea acesteia de către Severin Valeriu instanța de judecată conchide că agentul constatator a luat o decizie neîntemeiată și arbitrară, astfel că, contestația depusă de Severin Valeriu este întemeiată și posibilă de admis.

În conformitate cu art. 441, 448, 458, 461 Cod Contravenţional, judecata,-

HOTĂRĂŞTE:

Se admite contestaţia contravenientului împotriva deciziei de sancționare aplicată la procesului verbal cu privire la contravenție, DAC 01 128300 din 15.11.2024 încheiat în baza art.225 alin.(1) din Codul Contravențional în privința Severin Valeriu, ca fiind întemeiată.

Se anulează decizia de sancționare aplicată contravenientului Severin Valeriu în temeiul art. 225 alin. (1) Cod Contravenţional, sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale, ce constituie suma de 1500 (o mie cinci sute), 00 lei, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

Hotărârea succesibilă de atac la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin depunerea recursului în Judecătoria Străşeni, sediul Central.

Președinte al ședinței
Judecător **Iana Talmaci**